

Nr 30*Utlåtande i anledning av framställning av fullmäktige i riksgäldskontoret angående omorganisation av riksgäldskontoret, m. m.*

Riksgäldsfullmäktige har i skrivelse till bankoutskottet den 17 oktober 1963 framlagt förslag till en omorganisation av riksgäldskontoret. Förslaget grundar sig på en inom riksgäldskontoret företagen översyn av den organisation som på grundval av en av dåvarande statens organisationsnämnd verkställd organisationsundersökning genomfördes fr. o. m. den 1 juli 1960 (BoU 1960:24). Skrivelsen jämte en därtill fogad promemoria angående översyn av riksgäldskontorets organisation har såsom *bilaga* fogats till detta utlåtande.

Över framställningen har utskottet inhämtat yttranden från lönenämnden för riksdagens verk och från delegerade för riksdagens verk. Delegerade, som med anledning av förslaget haft att beakta frågan om viss ändring i avlöningsreglementet för riksdagens verk, har i sitt yttrande berört även en annan sådan fråga, föranledd av att riksbankens pappersbruk övergått till AB Tumba bruk.

Den nu företagna organisationsöversynen förutsattes redan vid tillkomsten av nuvarande organisation. Särskilda skäl, som bidragit till att aktualisera den, är dels de fortsatta verkningarna av 1958 års inskrivningsstopp för premieobligationer samt övergången till att utnyttja elektroniska datamaskiner för vinstutlottning m. m., dels av personalorganisationerna framförda krav på löneregleringar. Översynen, som icke omfattat riksdagens ekonomibyrå, har verkställts av en arbetsgrupp inom riksgäldskontoret under ledning av riksgäldsdirektören; i vissa lönegradsfrågor har expertis inom civildepartementet konsulterats. Arbetsgruppens förslag har varit föremål för förhandlingar med i riksgäldskontoret representerade personalorganisationer med undantag av vaktmästarna, som ej påkallat förhandlingar. Fullmäktige har anslutit sig till arbetsgruppens förslag med vissa jämkningar i fråga om lönegradsplaceringar m. m., vilka föranletts av träffade förhandlingsöverenskommelser.

Den föreslagna omorganisationen, som avses träda i tillämpning fr. o. m. den 1 januari 1964, innebär en minskning av antalet byråer i riksgäldskontoret från tre till två. Obligationsbyrån föreslås utgå ur organisationen och dess båda sektioner — statsskuldbokssektionen samt vinst- och kupongsektionen — överflyttas till kanslibyrån resp. finansbyrån; därvid

skulle valvsavdelningen, som nu är fristående, ingå i statsskuldbokssektionen. Den särskilda revisionsavdelningen kvarstår utanför byråorganisationen. I fråga om personalorganisationen föreslås åtskilliga ändringar. Den byråchef som förordnas såsom riksgäldsdirektörens ersättare föreslås inplacerad i lönegrad Br 3, varvid nuvarande ställföreträdararvode bortfaller. En byråchefstjänst samt tolv andra ordinarie tjänster i lönegrad Ao 11 och högre utgår ur organisationen; samtidigt tillkommer dels fyra ordinarie tjänster (1 i Ao 23, 2 i Ao 13 och 1 i Ao 9), dels två högre extra ordinarie tjänster, placerade i högst Ae 27 resp. högst Ae 25. Samtliga sektionschefstjänster uppflyttas i lönegrad, medan en annan tjänst nedflyttas. Härutöver föreslås bl. a. vissa övergångsanordningar. Den nya organisationen beräknas medföra en minskning av riksgäldskontorets avlöningskostnader med ca 85 000 kronor per år.

Lönenämnden för riksdagens verk förklarar i sitt yttrande, att förslaget icke givit lönenämnden anledning till erinran. Med hänsyn till att löneställningen för de i organisationen ingående tjänsterna är ett resultat av en förhandlingsöverenskommelse med vederbörande personalorganisationer, har lönenämnden icke ansett sig böra ingå på en närmare prövning av de föreslagna lönegradsplaceringarna.

Delegerade för riksdagens verk anför följande.

De skäl som riksgäldsfullmäktige anfört till stöd för den ändrade organisationen av riksgäldskontoret har delegerade funnit bärande. Den föreslagna personalorganisationen utgör resultatet av förhandlingar, som ägt rum med de i riksgäldskontoret representerade personalorganisationer, vilka beröres av förslagen. Vid sådant förhållande och då, såvitt delegerade kunnat finna, lönesättningen icke avviker från vad som i allmänhet tillämpas inom statsförvaltningen, har delegerade icke funnit anledning till erinran mot bifall till riksgäldsfullmäktiges hemställan i ärendet.

— — — vid bifall till förslaget om bemyndigande för fullmäktige att ge en av byråcheferna förordnande tillsvidare i Br 3, (bör) den nuvarande bestämmelsen i 36 § 2 mom. första stycket avlöningsreglementet för riksdagens verk — vilken medgiver fullmäktige möjlighet att tillerkänna riksgäldsdirektörens ersättare ställföreträdararvode — utgå. I anslutning här till bör andra och tredje styckena i sagda moment undergå formell ändring. I detta sammanhang vill delegerade erinra om att riksbankens pappersbruk från och med den 1 november 1963 övergått till AB Tumba bruk. På grund härav bör 36 § 1 mom., som numera upptar endast bestämmelse om ställföreträdararvode till ersättare för direktören vid riksbankens pappersbruk, upphävas (jfr BoU:s utl. 1962: 30). Eftersom bestämmelsen i 3 mom. vid bifall till dessa förslag i fortsättningen kommer att sakna tillämpning bör även detta moment utgå.

Delegerade — som utan särskilt bemyndigande av riksdagen äger att besluta mot ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente svarande ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk (se BoU 1959: 41) — hemställer om befogenhet att vidtaga även här avsedda ändringar av bestämmelserna rörande ställföreträdararvoden.

Utskottet

Den organisation av riksgäldskontoret, som riksdagen fastställde 1960, har nu tillämpats i mer än tre år. Redan vid dess tillkomst förutsattes att en översyn av den nya organisationen skulle ske, sedan närmare erfarenheter vunnits av hur den fungerade i praktiken. En omständighet som bidragit till att reducera riksgäldskontorets personalbehov är att antalet inskrivningar av premieobligationer successivt minskats på grund av det fr. o. m. den 1 april 1958 genomförda s. k. inskrivningsstoppet. I samma riktning verkar den övergång som i mars 1963 skett till att utnyttja elektroniska datamaskiner för dragning av premieobligationsvinster m. fl. rutiner. Å andra sidan har de senaste årens utveckling på kreditpolitikens och penningpolitikens område skärpt kraven på de ledande tjänstemännens insatser. Riksgäldsdirektören behöver i ökad utsträckning ägna sig åt planerings- och samordningsuppgifter samt åt riksgäldskontorets ledning i stort. Till följd härav kommer byråchefernas självständiga ansvar framdeles att betonas starkare. Motsvarande kommer även att gälla sektioncheferna, till vilka delegering av beslutanderätt avses ske i större utsträckning än hittills och vilkas lönegradsplaceringar i anslutning därtill föreslagits höjda.

Utskottet hälsar med tillfredsställelse att fullmäktige nu tagit initiativ till och låtit genomföra en översyn av riksgäldskontorets organisation syftande till en ytterligare rationalisering av denna. Fullmäktiges förslag, som är grundat på förhandlingar med de i riksgäldskontoret representerade personalsammanslutningarna, har lämnats utan erinran av lönenämnden för riksdagens verk och av delegerade för riksdagens verk. Icke heller från utskottets sida föranleder förslaget någon erinran. Utskottet vill i detta sammanhang framhålla, att förslagets genomförande icke torde påverka ställningstagandet till vad författningsutredningen föreslagit med avseende på riksgäldskontoret.

Såsom delegerade för riksdagens verk i sitt yttrande påpekat, bör, sedan riksbankens pappersbruk numera övergått till AB Tumba bruk, bestämelsen om ställföreträdararvode till ersättare för pappersbrukets direktör utgå ur avlöningsreglementet för riksdagens verk. Delegerade torde böra medges befogenhet att jämväl i detta hänseende besluta om ändring i reglementet.

Aberopande det anförda hemställer utskottet,
att riksdagen måtte

1. godkänna riksgäldsfullmäktiges förslag till omorganisation av riksgäldskontoret, att tillämpas fr. o. m. den 1 januari 1964,

Bankoutskottets utlåtande nr 30 år 1963

2. bemyndiga riksgäldsfullmäktige att besluta angående för omorganisationens genomförande erforderliga övergångsanordningar, däri inbegripet överförande av tjänster på övergångsstat,

3. bemyndiga delegerade för riksdagens verk att vidtaga de ändringar i tjänste- och personalförteckningarna för riksgäldskontoret, som påkallas av nämnda omorganisationsförslag, samt

4. bemyndiga delegerade för riksdagens verk att vidtaga de ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk, som påkallas dels av nämnda omorganisationsförslag, dels av överförandet av riksbankens pappersbruk till AB Tumba bruk.

Stockholm den 3 december 1963

På bankoutskottets vägnar:

NILS STAHLÉ

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ståhle, Åke Larsson, Gorthon, Palm, Stefanson*, Nordenson*, Augustsson och Svanström*;

från andra kammaren: herr Regnéll*, fru Renström-Ingenäs, herrar Carlsson i Stockholm, Bengtsson i Landskrona*, Ekström i Iggesund, Rask, Hyltander och Börjesson i Falköping.

* Ej närvarande vid justeringen.

Bilaga

Översyn av riksgäldskontorets organisation*Till Riksdagens Bankoutskott*

Efter verkställd *översyn av riksgäldskontorets organisation* får riksgäldsfullmäktige härmed för bankoutskottet framlägga förslag till därav påkallade organisationsändringar m. m.

Inledning

Efter beslut av 1960 års riksdag (bankoutskottets utl. nr 24) genomfördes fr. o. m. den 1 juli 1960 en omorganisation av riksgäldskontoret i överensstämmelse med ett av fullmäktige framlagt förslag i ämnet, som i huvudsak syftade till att ge riksgäldskontoret en med hänsyn till omfattningen av föreliggande uppgifter väl avpassad, efter moderna administrativa principer uppbyggd byråorganisation samt i övrigt åstadkomma en rationell indelning i arbetsenheter. Nämnda omorganisation kunde icke definitivt reglera samtliga hithörande spörsmål för framtiden; tvärtom förutsattes vid dess genomförande att en översyn av den nya organisationen skulle ske, sedan närmare erfarenheter vunnits av hur densamma fungerade i praktiken.

Sedan den nya organisationen nu varit i tillämpning i mer än tre år, har fullmäktige ansett lämpligt att verkställa den sålunda förutsedda organisationsöversynen. Särskilda skäl har härjämte förelegat för denna översyn, såsom de fortsatta verkningarna av 1958 års inskrivningsstopp för premieobligationer samt övergången till vinstutlottningar och vinstkontroll på premielånen med utnyttjande av elektroniska datamaskiner. Från de olika personalorganisationerna i riksgäldskontoret under de senaste åren vid upprepade tillfällen framförda krav på löne regleringar har jämväl aktualiserat en översyn.

Den sålunda av olika skäl påkallade översynen av riksgäldskontorets organisation har nu på fullmäktiges uppdrag verkställts av en arbetsgrupp inom riksgäldskontoret under ledning av riksgäldsdirektören. Resultatet av översynen innefattas i en till fullmäktige den 30 september 1963 överlämnad promemoria, som här bilägges. Översynen har ej omfattat riksdagens ekonomibyrå. I vissa lönegradsfrågor har arbetsgruppen konsulterat expertis inom civildepartementet.

De i promemorian framlagda förslagen har varit föremål för förhandlingar med i riksgäldskontoret representerade personalorganisationer med undantag av vaktmästarna, som ej påkallat förhandlingar. Resultatet av därvid träffade förhandlingsöverenskommelser redovisas här nedan i sitt sammanhang.

Fullmäktige har upptagit ärendet till slutlig behandling denna dag och

därvid beslutat för sin del godkänna det omorganisationsförslag, som framlagts av arbetsgruppen med de jämkningar däri beträffande vissa lönegradsplaceringar m. m., som innefattas i nämnda förhandlingsöverenskommelser.

I det följande lämnas en redogörelse för den huvudsakliga innebörden av det föreliggande organisationsförslaget. I övrigt torde fullmäktige få hänvisa till arbetsgruppens promemoria.

Allmänna synpunkter

I promemorian redovisas inledningsvis vissa fakta av vikt vid bedömningen av riksgäldskontorets organisationsfråga. Sålunda framhålles bl. a. den avgörande betydelse, såväl kvalitativt som kvantitetsmässigt, som omfattningen och utformningen av riksgäldskontorets emissionsverksamhet på både kort och lång sikt har för kontorets verksamhet. Härvidlag konstateras, att utvecklingen kommit att ställa växande krav på kontorets resurser i och med att riksgäldskontorets lånepolitik under senare år blivit mer differentierad och aktiv, vilket i sin tur får ses i samband med utvecklingen i stort av vårt lands kreditmarknad under samma tid. Den ökade roll, som den statliga upplåningen och statskuldförvaltningen kommit att spela i den ekonomiska politiken, har också betonats av stabiliseringsutredningen i dess betänkande »Mål och medel i stabiliseringspolitiken». Bl. a. framhöll utredningen, att den statliga upplåningsverksamheten med hänsyn till den omfattning den numera fått måste bedrivas inom ramen för en allmän penningpolitisk målsättning och därmed stödja penningpolitiken i övrigt. I anslutning härtill har viss upprustning befunnits nödvändig av riksgäldskontorets resurser för löpande analys av läget på penning- och kapitalmarknaden och i avseende på planering och analys av olika låneformer och av den framtida lånepolitiken. Å andra sidan har verkningarna av inskrivningsstoppet för premieobligationer samt övergången till vinstutlottning och vinstkontroll med hjälp av elektroniska datamaskiner befunnits kunna medföra icke obetydliga personalbesparingar.

Översynen har vidare till fullo bekräftat behovet för riksgäldskontorets del av en flexibel organisation och en effektiv personalplanering. Med hänsyn till den i många fall ojämna arbetsbelastningen inom kontoret har vid översynen särskilt eftersträvat att sammanföra arbetsrutinerna till större enheter i syfte att så mycket som möjligt underlätta ett effektivt och rationellt utnyttjande av tillgängliga personalresurser. I samband härmed föreslås vissa ändringar av sektionernas interna arbetsrutiner och däremot svarande personalstruktur, bl. a. syftande till att i lämplig grad precisera ansvarsområdena för i första hand personal i chefs- och arbetsledarställning utan att därför i detalj binda vissa ärenden till viss befattningshavare.

En viktig erfarenhet av den nya organisationen liksom av de senare årens snabba och skiftande utveckling på kreditpolitikens och penningpolitikens område är, att riksgäldsdirektören så långt möjligt bör avlastat vissa arbetsuppgifter av mer löpande natur, i första hand sådana som icke direkt sammanhänger med kontorets lånepolitik, för att möjliggöra för honom att i ökad utsträckning ägna sig åt planerings- och samordningsuppgifter samt kontorets ledning i stort. I konsekvens härmed lägges ökad vikt vid byråchefernas självständiga ansvarsställning. Denna betoning av

byråchefernas ansvar och självständighet i det dagliga handlandet har ansetts böra ha sin motsvarighet även på sektionschefsplanet. Sektionscheferna bör sålunda ha att i större utsträckning än hittills självständigt träffa avgöranden i ärenden av icke enbart rutinmässig karaktär och åläggas ett däremot svarande ökat ansvar. I anslutning härtill har en höjning av lönegradsplaceringen för sektionscheferna ansetts motiverad.

Byrå- och sektionsindelning

Såsom ovan nämnts var ett av huvudsyftena med 1960 års omorganisation att åstadkomma en rationell och efter moderna principer uppbyggd byråorganisation. Resultatet av nämnda omorganisation blev i nu förevarande hänseende en krympning av antalet byråer från fem till tre, nämligen kanslibyrån, finansbyrån och obligationsbyrån, varjämte revisionen under ledning av en förste revisor bildar en egen enhet direkt underställd fullmäktige. Varje byrå är i sin tur uppdelad på två sektioner. Kanslibyrån består sålunda av sekretariatet och personalsektionen, finansbyrån av emissionssektionen och räkenskapssektionen samt obligationsbyrån av statsskuldbokssektionen och vinst- och kupongsektionen. Under obligationsbyrån sorterar härjämte en särskild valvsavdelning för inskrivna obligationer. Vid översynen har ändamålsenligheten av den nämnda byrå- och sektionsindelningen upptagits till prövning. Den nuvarande sektionsindelningen har därvid såsom i allt väsentligt anslutande till var för sig förhållandevis omfattande och väl avgränsade arbetsområden befunnits kunna i stort sett bibehållas tills vidare. Smärre ändringar i fråga om arbetsrutiner och organisation har dock ansetts påkallade inom sektionernas ram.

Det ökade ansvar, som på sätt ovan nämnts avses skola läggas på sektionscheferna, liksom det förhållandet att flera av sektionerna personellt är av mindre omfattning har ansetts böra föranleda en minskning av byråorganisationen med ytterligare en byrå. Obligationsbyrån, som närmast beröres av verkningarna av inskrivningsstoppet, föreslås sålunda utgå ur organisationen, varvid byråns båda sektioner — statsskuldbokssektionen samt vinst- och kupongsektionen — på sätt närmare motiverats i promemorian föreslås överflyttade till resp. kanslibyrån och finansbyrån. Valvsavdelningen skulle härvid ingå i statsskuldbokssektionen. Byrå- och sektionsindelningen skulle alltså enligt förslaget bli följande:

Kanslibyrån

Sekretariatet	Personalsektionen	Statsskuldbokssektionen
---------------	-------------------	-------------------------

Finansbyrån

Emissionssektionen	Räkenskapssektionen	Vinst- och kupongsektionen
--------------------	---------------------	----------------------------

Härtill skulle såsom hittills komma en särskild revisionsavdelning. Fullmäktige delar för sin del arbetsgruppens uppfattning, att en efter angivna riktlinjer genomförd organisation skulle vara ägnad att främja snabbhet och effektivitet vid handläggningen av riksgäldskontorets förvaltningsuppgifter.

Personalorganisation m. m.

Byråchefernas löneställning. Arbetsgruppen har vid sin översyn av riksgäldskontorets organisation icke ansett sig böra pröva frågan om byråchefernas löneställning. Fullmäktige har emellertid funnit lämpligt att uppta även denna fråga till bedömning i förevarande sammanhang.

De tre nuvarande byråcheferna är placerade i Bo 1, varjämte den av byråcheferna som förordnas som riksgäldsdirektörens ersättare uppbär ett årligt arvode med f. n. 3 450 kronor. Speciellt på den sistnämnda byråchefen ställes krav på god överblick över och fortlöpande kontakt med kontorets samtliga grenar. I riksbanken har under en följd av år förekommit en avvägning av ersättararvodena, som nära överensstämmer med vad som gällt riksgäldsdirektörens ersättare, nämligen beträffande sådana bankkommissarier som tillika är ersättare för bankdirektör. Dessa befattningshavare har år 1962 uppflyttas till lönegrad B 3, varvid samtidigt det särskilda ersättararvodet slopats. Det synes fullmäktige naturligt, att en motsvarande reglering sker av löneförmånerna för den av byråcheferna i riksgäldskontoret som förordnas som riksgäldsdirektörens ersättare. Detta synes lämpligen kunna ske genom att sådant förordnande, som icke bör avse viss tid utan meddelas tills vidare, föranleder inplacering i lönegrad Br 3, varvid det särskilda arvodet skulle bortfalla. Vid bifall härtill bör bestämmelsen i 36 § avlöningsreglementet för riksdagens verk angående nämnda ersättararvode utgå.

Även om skälen för en lönereglering är särskilt starka beträffande den av byråcheferna, som innehar förordnande som riksgäldsdirektörens ersättare, synes fullmäktige i detta sammanhang böra understrykas, att goda skäl i och för sig också kan anföras för en höjning i lönegrad av riksgäldskontorets byråchefer redan med hänsyn till byråchefsfunktionerna. Motiven härför får en ytterligare accentuering genom den vidgning av de två kvarvarande byråchefstjänsternas ansvar, som skulle bli följderna av ett bifall till förslaget till ny byråindelning. En jämförelse med löneläget för befattningshavare med likartad ställning inom statligt och privat bankväsen torde leda till samma slutsats. Det kan också erinras om att under de senaste åren åtskilliga byråchefsbefattningar inom statlig verksamhet uppflyttats till lönegrad B 3. Det anförda visar, att en lyftning i lönegrad av båda byråchefstjänsterna oavsett ersättarfrågans reglering får anses ha en betydande aktualitet, vilket också vid förhandlingarna understrukits av personalorganisationerna. Fullmäktige har dock ansett sig icke i förevarande sammanhang böra framställa något förslag till en sådan generell lönegradsuppflyttning, men förutsätter att frågan härom får upptagas till förnyad prövning när så med hänsyn till förhållandena inom statsförvaltningen i övrigt kan påkallas.

Sekretariatet. Förslaget innebär uppflyttning av sektionschefstjänsten från Ao 23 (förste byråsekreterare) till Ao 25 (byrådirektör) samt av föreståndaren för skrivcentralen, som föreslås permanent skola överta vissa av kontorsskrivarens arbetsuppgifter, från Ao 7 till Ao 9; kontorsskrivartjänsten föreslås utgå ur organisationen. Förslaget härom har godtagits vid förhandlingarna. Övergångsvis bör ytterligare en jurist i 23:e lönegraden vara knuten till sektionen.

Personalsektionen. Sektionschefstjänsten föreslås uppflyttad från Ao 21 (förste revisor) till Ao 23 (kamrerare). I övrigt förutsättes ingen föränd-

ring. Fullmäktige vill i detta sammanhang understryka betydelsen av att den centrala personalplanering, som ankommer på sektionen, ytterligare intensifieras för att ernå ett fullt effektivt utnyttjande av tillgängliga personalresurser.

Statsskuldbokssektionen med valvsavdelningen. Denna sektion berörs nära av inskrivningsstoppets verkningar, eftersom drygt hälften av tjänstemännen på denna sektion sysselsättes med ärenden rörande inskrivna premieobligationer. Detta förhållande har självfallet beaktats vid översynen av sektionens personalorganisation. Samtidigt har mot bakgrunden av arbetsvolymutvecklingen studerats de olika arbetsrutinerna på sektionen. Härvid har en omläggning ansetts böra ske i syfte att förenkla och rationalisera handläggningen av på sektionen ankommande ärenden. Vad angår personalen på denna sektion föreslås en uppflyttning av chefstjänsten från Ao 23 till Ao 25 med oförädrad tjänstebestämmelse, kamrerare. Beträffande förste revisorn (Ao 21), som enligt den föreslagna omläggningen av vissa arbetsrutiner skulle få en i någon mån ändrad och mera central ställning inom sektionen såsom sektionschefens närmaste man, har arbetsgruppen icke ifrågasatt någon ändrad lönegradsplacering, medan en sänkning föreslås för chefen för valvsavdelningen från Ao 21 (kamrerare) till Ao 19 (revisor). Vid förhandlingarna har emellertid från personalens sida bl. a. gjorts gällande, att den ytterligare minskning av arbetsvolymen, som kan bli en följd av inskrivningsstoppet för premieobligationer och som i viss mån motiverat arbetsgruppens bedömning beträffande lönegradsplaceringen av ifrågavarande tjänster, komme att bli påtaglig först mot slutet av 1960-talet. De närmaste årens väntade konverteringar av vissa äldre premielån kunde i själva verket förväntas föranleda en betydande arbetsbörda för sektionen. Fullmäktige har med beaktande av dessa synpunkter funnit sig böra godtaga den på denna punkt träffade förhandlingsöverenskommelsen, som innebär att ifrågavarande båda befattningar övergångsvis placeras i resp. Ae 23 (förste revisor) och Ae 21 (förste revisor). I riksgäldskontorets ordinarie personalorganisation bör dock befattningarna, såsom i promemorian föreslagits, uppföras i resp. lönegraderna Ao 21 och Ao 19. Vid den förnyade översyn av statsskuldbokssektionens organisation, som förutsatts skola komma till stånd inom några år, kommer ifrågavarande tjänster liksom sektionens personalorganisation i övrigt att upptagas till omprövning.

Översynen innebär beträffande statsskuldbokssektionen ytterligare följande. Den för närvarande i organisationen upptagna korrespondenttjänsten (revisor i Ao 19) utgår. Förslaget sammanhänger med att ansvaret för korrespondensen — med undantag för viss del av posten som överflyttas på valvsavdelningen — lägges på förste revisorn. De fyra kontorsskrivartjänsterna (Ao 13) samt de två kansliskrivartjänsterna (Ao 11) bibehålles, churu med delvis nya arbetsuppgifter i enlighet med den i promemorian närmare angivna omläggningen av arbetsrutinerna på sektionen.

Emissionssektionen. Inledningsvis har betonats den alltmer ökade betydelsen och omfattningen av de arbetsuppgifter, som åvilar denna sektion. Den förstärkning av riksgäldskontorets personalresurser, som till följd härav befunnits erforderlig, föreslås skola ske på så sätt, att emissionssektionen tillföres en tjänst i Ao 23 (kamrerare) samt att en s. k. stabstjänst direkt underställd finansbyråchefen inrättas med speciella planerings- och analysuppgifter. Sistnämnda tjänst föreslås placerad i högst lönegrad Ae 27. Den nuvarande souschefstjänsten på finansbyrån (byrådirektör i Ao 27)

samt en vakant kamrerstjänst i Ae 23 föreslås samtidigt utgå ur organisationen. Kvalificerat arbetsbiträde, bl. a. i amanuenskarriären, förutsättes härjämte stå till förfogande i erforderlig utsträckning.

Chefen för emissionssektionen avses få en väsentligt ansvarsfullare ställning än tidigare, bl. a. beroende på att den hittillsvarande souschefsbefattningen, vars innehavare praktiskt taget helt haft att ägna sig åt frågor rörande emissionsverksamheten, såsom nämnts skulle bortfalla. Nu angivna förhållanden liksom en värdering även utifrån andra utgångspunkter av de kvalificerade uppgifter, som kommer att åvila emissionssektionens chef, har ansetts böra föranleda tjänstens inplacering i lönegrad Ao 27 (byrådirektör). Beträffande den högre biträdespersonalen på denna sektion föreslås ingen annan ändring än att befattningen som föreståndare för den s. k. emissionskassan (kansliskrivare i Ao 11), vars innehavare vid konverteringar och större låneemissioner sedan många år regelmässigt förordnats i 13:e lönegraden, nu inplaceras i denna lönegrad som kontorsskrivare.

Räkenskapssektionen. Sektionschefstjänsten föreslås med hänsyn till den ökade självständighet, som i allmänhet förutsatts för sektionscheferna, och de även i övrigt kvalificerade arbetsuppgifterna på denna tjänst uppflyttad från Ao 23 till Ao 25 med bibehållen tjänstebenanämning, kamrerare. Vidare föreslås inrättandet av en kontorsskrivartjänst i Ao 13 med uppgift att leda det direkta bokföringsarbetet. I samband härmed skulle två kansliskrivartjänster i Ao 11 bortfalla. Ytterligare en kansliskrivartjänst i Ao 11 föreslås skola utgå i samband med att expeditionen för statsskuldboksärenden m. m. nu förutsättes även lokalmässigt skola sammanföras med den övriga kassaexpeditionen. Sektionen beräknas även i fortsättningen ha behov av viss rörlig personal i amanuens- och kammarskrivarkarriärerna.

Vinst- och kupongsektionen. Förutom en höjning, av skäl som tidigare anförts, av sektionschefstjänsten från Ao 21 till Ao 23 föreslås beträffande denna sektion icke någon ändring av den fasta personalorganisationen. Kontorsskrivaren avses dock få något vidgade funktioner. I övrigt må framhållas, att biträdespersonalens omfattning och sammansättning kan komma att påverkas av den omläggning av arbetsrutinen för den maskinella vinstkontrollen m. m., som för närvarande håller på att genomföras. Den definitiva bedömningen härav måste emellertid anstå ännu någon tid.

Revisionsavdelningen. Arbetsgruppen har i sin promemoria föreslagit, att avdelningen i fortsättningen skulle förestås av en förste revisor i lönegrad Ao 23 med erforderlig biträdespersonal. Vid förhandlingarna framfördes emellertid från personalorganisationens sida krav på en höjning av tjänsten till Ao 25 under motivering främst, att revisionschefen icke borde ges en lägre lönegradsplacering än som genomsnittligt föreslagits för sektionscheferna, vilkas tjänsteutövning han hade att övervaka och granska. Fullmäktiges förhandlingsdelegerade fann denna synpunkt värd visst beaktande men gjorde å andra sidan gällande, att det med hänsyn till tjänstens speciella karaktär finge anses lämpligt med en mindre fastlåst lönegradsplacering än för närvarande. Den förhandlingsöverenskommelse som slutligen träffades rörande denna tjänst, innebar att tjänsten skulle placeras såsom extra ordinarie i högst Ae 25 (byrådirektör eller förste revisor). Fullmäktige har biträtt denna överenskommelse.

Rörlig personal. I riksgäldskontorets organisation redovisas vissa befattningshavare såsom rörlig personal, innebärande att de icke är fast knutna till vissa arbetsuppgifter eller organisationsenheter. Denna personal jämte

viss biträdespersonal samt amanuens- och kammarskrivarpersonal i befordringsgången avses utgöra den rörliga reserv, som är nödvändig för att ge kontorets organisation erforderlig flexibilitet. Enligt grundtankarna vid 1960 års omorganisation skulle byråerna personalmässigt sett ges en miniorganisation, d. v. s. för varje särskild arbetsgrupp eller arbetsrutin borde finnas en stomorganisation med ett mycket begränsat antal tjänstemän. Personalen i övrigt skulle utgöra en rörlig reserv för inplacering i olika arbetsgrupper allt efter behov. Dessa organisationsprinciper anser fullmäktige alltså bära vara gällande.

Inom sistberörda personalkategori finns för närvarande en revisors- och två förste kammarskrivartjänster (Ao 19 resp. Ao 17). Då något behov av att placera rörliga tjänster av denna karaktär på ordinarie stat icke torde föreligga, föreslås att nämnda tre tjänster utgår ur organisationen. Behovet av rörlig personal bör i stället normalt på längre sikt täckas med icke ordinarie befattningshavare ur amanuens- och kammarskrivarkarriärerna.

Vaktmästarpersonalen. Någon ändring beträffande riksgäldskontorets vaktmästarpersonal har fullmäktige icke för närvarande funnit påkallad. I anslutning till de rekryteringsprinciper beträffande vaktmästarkåren, som framfördes i samband med 1960 års omorganisation, bör dock antalet ordinarie vaktmästartjänster i framtiden vid uppkommande vakanser kunna ytterligare successivt minska.

Vissa biträdestjänster. I syfte att tillgodose behovet av ökat antal tjänster för relativt kvalificerade göromål inom biträdeskarriären närmast kontorskrivar- och kansliskrivargraderna och samtidigt förbättra befordringsläget för viss biträdespersonal med långvarig tjänstgöring i riksgäldskontoret har fullmäktige ansett sig bära godtaga en nu träffad förhandlingsöverenskommelse om inrättande av ytterligare fem kontoristtjänster och tre kameralbiträdestjänster. Samtliga dessa tjänster föreslås uppförda på extra ordinarie stat i resp. lönegraderna Ae 9 och Ae 7. Vid förordnanden på tjänster i Ae 9 bör motsvarande ordinarie tjänster i lägre lönegrad hållas vakanta.

Sammanfattning av förslaget till ny personalorganisation

Fullmäktiges förslag till ny personalorganisation för riksgäldskontoret innebär sammanfattningsvis följande.

1. Ur organisationen utgår: 1 byråchef (Bo 1), 1 byrådirektör (Ao 27), 1 förste revisor (Ao 23), 1 kamrerare (Ae 23), 2 revisorer (Ao 19), 2 förste kammarskrivare (Ao 17), 1 kontorsskrivare (Ao 13) och 4 kansliskrivare (Ao 11).

2. *Följande nya tjänster tillkommer:* 1 tjänst i högst Ae 27 (byrådirektör/kamrerare), 1 tjänst i högst Ae 25 (byrådirektör/förste revisor), 1 kamrerare (Ao 23), 2 kontorsskrivare (Ao 13), 6 kontorister (1 i Ao 9 och 5 i Ae 9) samt 3 kameralbiträden (Ae 7).

3. *Följande tjänster uppflyttas i lönegrad:* 1 kamrerare från Ao 23 till Ao 27 (byrådirektör), 1 förste byråsekreterare och 2 kamrerare från Ao 23 till Ao 25 (byrådirektör resp. kamrerare), 2 förste revisorer från Ao 21 till Ao 23 (kamrerare).

4. *Följande tjänst nedflyttas i lönegrad:* 1 kamrerare från Ao 21 till Ao 19 (revisor).

5. *Följande tjänster inrättas övergångsvis:* 1 förste revisor i Ae 23 samt

1 förste revisor i Ae 21. Häremot svarande ordinarietetjänster i Ao 21 och Ao 19 vakantsättes.

Den föreslagna nya personalorganisationen för riksgäldskontoret åskådliggöres i här nedan intagna tablå, som i vissa i det föregående närmare angivna hänseenden avviker från motsvarande tablå i arbetsgruppens promemoria. Tablåen upptar tjänster i lönegrad A 11 och högre.

Kanslibyrån

Byråchef (B 1)¹

Sekretariatet

- 1 byrådirektör (A 25), sektionschef
- 1 jurist i befordringsgången (f. n. förste byråsekreterare i Ae 21)
- Övergångsvis:
- 1 förste byråsekreterare (A 23)

Personalsektionen

- 1 kamrerare (A 23), sektionschef
- 2 revisorer (A 19)
- 1 kansliskrivare (A 11)

Statsskuldsektionen

- 1 kamrerare (A 25), sektionschef
- 1 förste revisor (A 21), övergångsvis i Ae 23
- 1 revisor (A 19), övergångsvis förste revisor i Ae 21
- 4 kontorsskrivare (A 13)
- 2 kansliskrivare (A 11)

1 övervaktmästare (A 13)

Finansbyrån

Byråchef (B 1)¹

Emissionssektionen

- 1 byrådirektör (A 27), sektionschef
- 1 kamrerare (A 23)
- 1 kontorsskrivare (A 13)

Räkenskapssektionen

- 1 kamrerare (A 25), sektionschef
- 1 förste revisor (A 21)
- 1 revisor (A 19)
- 3 kontorsskrivare (A 13)
- 2 kansliskrivare (A 11)

Vinst- och kupongsektionen

- 1 kamrerare (A 23), sektionschef
- 1 kontorsskrivare (A 13)
- 1 kansliskrivare (A 11)

På finansbyrån tillkommer dessutom en stabstjänst i högst lönegraden Ae 27 direkt underställd byråchefen.

Revisionsavdelningen

- 1 byrådirektör eller förste revisor i högst Ae 25
- 1 kansliskrivare (A 11)

Inom organisationen bör härjämte — utom biträdespersonal i befordringsgången samt i 7:e och 9:e lönegraderna — finnas *rörlig personal* i amanuens- och kammarskrivarkarriärerna. I dessa karriärer finns för närvarande följande tjänstemän:

Amanuenskarriären

- 1 förste revisor i Ae 21
- 1 amanuens i Af 17

Kammarskrivarkarriären

- 2 förste kammarskrivare i Ao 17, vilka tjänster icke skall återbesättas med ordinarie innehavare
- 2 kammarskrivaraspiranter i Af 10

Den nya organisationen beräknas medföra en minskning av riksgäldskontorets avlöningskostnader med ca 85 000 kronor per år.

¹ Den byråchef, som förordnas till riksgäldsdirektörens ersättare, inplaceras i lönegrad Br 3.

Personalförteckning m. m.

Vid den nu företagna översynen har förutsatts alltjämt böra gälla, att befattningar, varav ett mera permanent behov ansetts föreligga, i regel bör ordinariesättas. Bl. a. med tanke på den minskning av arbetskraftsbehovet, som kan väntas bli följden av inskrivningsstoppets fortsatta verkningar, vilka beräknas ha i huvudsak slagit igenom år 1968, samt i övrigt inom kontoret pågående rationaliseringssträvanden, bör såsom i promemorian framhållits tillsättning av ledigbliven ordinarie tjänst på kontorets personalstat icke ske utan att dessförinnan behovet av tjänstens återbesättande noga prövats.

Den tablå över riksgäldskontorets föreslagna personalorganisation, som ovan intagits och som avser tjänster i lönegrad 11 och högre, förutsätter ordinarie tjänster i förevarande lönegrader till ett antal av 32, vilket i jämförelse med nuvarande organisation innebär en minskning med 9 ordinarie tjänster. Inom biträdespersonalen under 11:e lönegraden tillkommer härutöver en ordinarie kontoristtjänst i Ao 9. Vidare har två tjänster upptagits i högstlönegrad Ae 27 resp. Ae 25. Det torde böra ankomma på delegerade för riksdagens verk att i anslutning härtill fastställa ny personalförteckning för riksgäldskontoret samt även vidtaga de jämkningar i gällande tjänsteförteckning för kontoret, som kan påkallas av föreliggande omorganisationsförslag.

Ikraftträdande m. m.

De av fullmäktige här ovan föreslagna ändringarna i riksgäldskontorets organisation föreslås träda i tillämpning fr. o. m. den 1 januari 1964. Vissa övergångsordningar torde härvid bli påkallade. Bl. a. får förutsättas, att några tjänster kan behöva föras på övergångsstat. Fullmäktige torde därför lämpligen böra erhålla bemyndigande att vidtaga för organisationens genomförande erforderliga åtgärder.

De föreslagna nya och höjda ordinarie tjänsterna avses skola tillsättas genom ansökningsförfarande.

Hemställan

Under åberopande av det anförda får fullmäktige härmed hemställa,
att bankoutskottet ville föreslå riksdagen att
dels godkänna fullmäktiges förslag till omorganisation av riksgäldskontoret, att tillämpas fr. o. m. den 1 januari 1964,
dels bemyndiga fullmäktige att besluta angående för omorganisationens genomförande erforderliga övergångsordningar, däri inbegripet överförande av tjänster på övergångsstat,
dels ock bemyndiga delegerade för riksdagens verk att vidtaga de ändringar i tjänste- och personalförteckningarna

Bankoutskottets utlåtande nr 30 år 1963

för riksgäldskontoret samt i avlöningsreglementet för riksdagens verk, som påkallas av nämnda omorganisationsförslag.

Stockholm den 17 oktober 1963

På fullmäktiges vägnar:

GÖSTA RENLUND

/ *Torsten Bjerlöw*

PM

angående översyn av riksgäldskontorets organisation

Inledning

Det huvudsakliga syftet med den omorganisation av riksgäldskontoret, som genomfördes fr. o. m. den 1 juli 1960, var att erhålla en med hänsyn till omfattningen av föreliggande uppgifter väl avpassad, efter moderna administrativa principer uppbyggd byråorganisation. Organisationen borde icke endast fylla de krav på en rationell indelning i arbetsenheter, som krävdes i dagens läge, utan också vara anpassningsbar till framtida förändringar i arbetsuppgifternas struktur.

Den nya organisationen innebar en krympning av antalet byråer, nämligen från fem byråer (kanslibyrån, räkenskapsbyrå, obligationsbyrå, statsskuldboksbyrå och revisionsbyrå) till tre byråer (kanslibyrån, finansbyrå och obligationsbyrå), varjämte revisionen skulle bilda en egen enhet. Det bör emellertid anmärkas, att samtliga tidigare arbetsenheter kvarstår i den nya organisationen där de sammanhålls i särskilda under respektive byrå sorterande sektioner, två för varje byrå. En grundtanke i den nya organisationen är, att man till en enda byrå sammanfört arbetsuppgifter, som har att göra med dels riksgäldskontorets direkta låne- och kreditverksamhet inklusive emissioner, dels medelförvaltningen. Denna byrå — finansbyrå — är också avsedd att svara för det kontinuerliga studiet av kreditmarknaden och att tillhandahålla fullmäktige och riksgäldsdirektören material för bedömande av lånebehov, såväl lång- som kortfristigt. Till en annan byrå — obligationsbyrå — har samlats i första hand alla arbetsuppgifter, som sammanhänger med ränte- och premielån *efter emission*, d. v. s. huvudsakligast de uppgifter som tidigare åvilat statsskuldboksbyrå, men därjämte också t. ex. dragningar på premielånen samt kontroll av utbetalda vinster, inlösta obligationer och kuponger. Under kanslibyrån har lagts bl. a. personalplaneringen och en centraliserad handläggning av ärenden rörande uträkning och kontroll av avlöningar och pensioner för samtliga riksdagens verk utom riksbanken.

Omorganisationen 1960 kunde icke definitivt reglera samtliga hithörande spörsmål för framtiden, tvärtom förutsattes vid dess genomförande att en översyn av den nya organisationen skulle ske, sedan närmare erfarenheter vunnits av hur densamma fungerade i praktiken. Även andra skäl har talat för att en översyn av verkets organisation skulle ske nu, såsom de fortsatta verkningarna av 1958 års inskrivningsstopp och övergången till vinstutlotningar och vinstkontroll på premielånen med utnyttjande av elektroniska datamaskiner. Vid förhandlingar med personalorganisationerna de senaste åren har vidare framförts krav på lönereglningar, som gjort frågan om en översyn ytterligare aktuell.

Den sålunda av olika skäl påkallade översynen av riksgäldskontorets organisation har nu skett. Den påbörjades, som tidigare anmäls för full-

mäktige, våren 1963 och har utförts av en arbetsgrupp inom riksgäldskontoret under ledning av riksgäldsdirektören. Gruppen har för övrigt bestått av de båda organisationsföredragandena förste revisorerna Ch. Reuterwald och O. Norell samt e. o. förste byråsekreteraren I. Jansson. Översynen har ej omfattat riksdagens ekonomibyrå, vilken är underställd riksgäldsfullmäktige och riksgäldsdirektören men i övrigt intar en i förhållande till riksgäldskontoret självständig ställning. Arbetsgruppens resultat redovisas i denna promemoria.

I arbetets slutfas har för bedömning av vissa lönegradsfrågor konsulterats avdelningschefen I. Wetterblad, civildepartementet. Riksgäldskontorets personal har vidare beretts tillfälle att genom sina organisationer framföra synpunkter på i promemorian innefattade förslag.

Beträffande byråchefernas löneställning har arbetsgruppen icke ansett att denna fråga bör upptas till prövning av gruppen.

Utvecklingen av riksgäldskontorets verksamhet

Personalutvecklingen

Antalet tjänstemän, som den 1/7 1959 uppgick till 114, utgjorde efter genomförande av 1960 års omorganisation den 1 juli 1960 109 och hade den 1/7 1963 nedgått till 102 enligt nedanstående tabell.

	Ord. tjm	E. o. tjm	Asp.	Extra tjm	tjm med arvode	Sa
1/7 1959	82	22	2	5	3	114
1/7 1960	79	20	—	3	7	109
1/7 1963	73	11	12	2	4	102

Härutöver har för vissa uppräknings- och sorteringsarbeten i samband med premiälånkonverteringar under åren 1960—1963 tidvis anlåtats tillfälligt anställd arbetskraft på halvtid.

Det väsentliga skälet till att arbetskraftsbehovet kunnat reduceras under perioden är den minskade volymen av inskrivna premieobligationer, vilket belyses närmare i det följande. Denna utveckling av kontorets personal stämmer väl med den bild av kontorets framtida utveckling, som redovisades i samband med omorganisationen 1960.

Emissionsverksamheten

Både på kort och lång sikt har givetvis omfattningen och utformningen av riksgäldskontorets emissionsverksamhet en avgörande betydelse, såväl kvalitativt som kvantitetsmässigt, för kontorets verksamhet. Härvidlag kan konstateras, att utvecklingen kommit att ställa växande krav på kontorets resurser. Riksgäldskontorets lånepolitik har under senare år blivit mer differentierad och aktiv, ett förhållande som givetvis får ses i samband med utvecklingen i stort av vårt lands kreditmarknad under samma tid.

Riksgäldskontorets ökade aktivitet gäller inte minst den korta upplåningen. Den korta kreditmarknaden påverkas i hög grad av riksgäldskontorets dagslåneverksamhet och övriga kortfristiga upplåning. Riksgäldskontorets upplåning hos affärsbankerna och postbanken i form av dags-

lån har sedan starten 1957 fått allt mer ökad omfattning. Samtidigt har under senare år dagslån upptagits även utanför banksystemet. Utvecklingen har i sistnämnda avseende varit densamma även beträffande skattkammarväxelförsäljningen. Sedan 1960 har denna skett löpande, förutom på traditionellt vis till bankerna, även till kommuner, företag och privatpersoner. Även korta statsobligationer har under senare år placerats utanför bankerna i ökad utsträckning.

Även på den långa marknaden har riksgäldskontoret under senare tid bedrivit en allt mer aktiv upplåningspolitik. Förutom emissioner av ränte- och premieobligationslån har, såsom ett led i statens strävan att öka det enskilda sparandet, under åren 1960 och 1961 upplagts s. k. sparlån och denna lånetyp får numera anses tillhöra kontorets fasta upplåningsformer. I detta sammanhang kan också nämnas tillkomsten av det allmänna lönsparandet, som liksom ungdomens lönsparande till stor del administreras av riksgäldskontoret. Av betydelse för riksgäldskontorets emissionsverksamhet kan också resultatet av den pågående utredningen om värdesäkra låneformer bli.

I stabiliseringsutredningens betänkande »Mål och medel i stabiliseringspolitiken» (SOU 1961: 42) betonades den ökade roll, som den statliga upplåningen och statsskuldförvaltningen kommit att spela i den ekonomiska politiken. Utredningen anlade också vissa synpunkter på upplåningspolitikens utformning, vilka i allt väsentligt delades av riksgäldsfullmäktige i remissyttrande. Bl. a. framhöll utredningen, att den statliga upplåningsverksamheten med hänsyn till den omfattning den numera fått måste bedrivas inom ramen för en allmän penningpolitisk målsättning och därmed stödja penningpolitiken i övrigt. Upplåningspolitiken måste främja syftet att skapa en likviditetsnivå, vilken med hänsyn till både nuet och framtiden var lämplig. För att nå dessa mål ansåg utredningen det nödvändigt, att staten bedrev en aktiv och differentierad upplåningspolitik. Utredningen hälsade därför med tillfredsställelse den fantasifullare och konventionellt mindre bundna emissionsteknik, som utvecklats under senare år vid den statliga upplåningen.

Givetvis ställer en sådan upplåningsverksamhet stora krav på riksgäldskontorets resurser både för löpande analys av läget på penning- och kapitalmarknaderna och i avseende på planering och analys av olika låneformer och av den framtida lånepolitiken. Dessa både omfattande och betydelsefulla uppgifter avser en planering av lånepolitiken icke endast för de närmaste 12—24 månaderna utan även på längre sikt och en planering av mera principiell karaktär, exempelvis den lämpliga utformningen av konverteringsoperationer mot slutet av 1960-talet och senare, utvecklandet av de olika låneformerna, sparstimulerande åtgärder, inverkan på riksgäldskontorets politik vid en framtida liberalisering av de internationella kapitalrörelserna m. m.

Arbetsgruppen har vid översynen konstaterat, att riksgäldskontorets nuvarande kapacitet för ifrågavarande ändamål är otillräcklig. Uppgifterna klaras för närvarande delvis genom provisoriska arrangemang men måste delvis eftersättas. Arbetsgruppen framlägger därför förslag om dels en viss förstärkning av emissionssektionen och dels inrättande av en särskild tjänst med stabsfunktioner på finansbyrån.

Inskrivningarna i statsskuldboken hittills och i framtiden

I statsskuldboken är inskrivna huvudsakligen ränteobligationer och premieobligationer. Över förstnämnda inskrivningar finns f. n. utfärdade ca 44 000 certifikat, fördelade på ca 18 000 deponenter. Såvitt inen nu kan se kommer några större förändringar i omfattningen och karaktären av härmed sammanhängande arbetsuppgifter icke att ske. Vad åter beträffar inskrivningar av premieobligationer har antalet sådana inskrivningar minskat och kommer att ytterligare minska på grund av det s. k. inskrivningsstoppet, som innebär, att riksgäldskontoret fr. o. m. den 1 april 1958 icke längre mottar premieobligationer för inskrivning i statsskuldboken, med undantag för obligationer tillhörande omyndiga eller ingående i av statsinstitutioner förvaltade donationsmedel. Den vid nämnda tidpunkt befintliga stocken inskrivna obligationer avarbetas sålunda successivt, i huvudsak i samband med inlösen och konvertering av premielånen. Den minskning av arbetsbelastningen inom kontoret, som sammanhänger med inskrivningsstoppet, gäller i första hand obligationsbyråns statsskuldbokssektion (inklusive valvsavdelningen).

För att få en ungefärlig mätare på utvecklingen av ifrågavarande arbetsvolym har i följande tablå gjorts en sammanställning av antalet vid olika tidpunkter utelöpande förvaringsbevis. Det bör vid läsningen av denna tablå observeras, att samtliga återverkningar av inskrivningsstoppet icke står i direkt proportion till förändringarna i antalet utelöpande förvaringsbevis.

Antal utelöpande förvaringsbevis

Premielån	1/1 1959	31/8 1963
1942	35 354	31 354
1943 (inlöst år 1963).....	72 936	13 680
1944	51 673	45 910
1945 (» » 1959).....	32 040	797
1946 (» » 1962).....	50 443	4 256
1947 (» » 1961).....	20 561	923
1951	25 759	23 437
1954	7 986	7 360
1955	7 899	7 372
1955 Bo-lånet	1 778	1 637
(Inskrivningsstoppet 1/4 1958)		
1958	54	153
1959	—	815
1960	—	80
1961	—	434
1962	—	545
1963	—	524
Totalt	306 483	139 277

Under den i tabellen belysta perioden 1/1 1959—31/8 1963 har 1943, 1945, 1946 och 1947 års premielån inlösts. Antalet utelöpande förvaringsbevis avseende dessa lån, 19 656 stycken, utgöres sålunda av sådana bevis, som ännu inte företetts för inlösen. Beträffande 1943 års lån kan inskrivningarna väntas relativt snabbt minska med ytterligare ca 10 000 och totala antalet inskrivningar således gå ned till ca 130 000. Grovt räknat kan man alltså utgå från att det arbete, som har direkt samband med inskrivningsförfarandet, år 1964 minskat till ca 40 % av 1959 års arbetsvolym. Den

minskade arbetsvolymen har även föranlett en nedgång av antalet anställda. Medan statsskuldbokssektionen år 1959 sysselsatte ca 22 personer med ifrågavarande arbetsuppgifter, har denna siffra f. n. sjunkit till ca 12 personer. Inom de närmaste åren kommer ytterligare två stora lån att inlösas, nämligen 1944 års premielån år 1965 och 1942 års premielån år 1967. År 1968 beräknas därför arbetsvolymen ha minskat till ca 16 % av 1959 års. Mot mitten av 1970-talet har den gamla stocken inskrivningar, härrörande från tiden före inskrivningsstoppet, försvunnit. Kvar står då endast inskrivningar för omyndiga och statliga donationsfonder. Såsom framgår av tabellen har sådana inskrivningar en ringa omfattning. Utöver vad här redan påpekats angående effekten av inskrivningsstoppet i personalhänseende bör framhållas, att inlösen- och konverteringsoperationer i sig själva medför en, visserligen övergående, kraftig ansvällning av personalbehovet för hithörande arbetsuppgifter. Detta har i hög grad påverkat personalbehovet under perioden sedan 1959 och detsamma blir förhållandet under den närmaste fyraårsperioden.

Ovannämnda undersökning har i stort sett bekräftat det resultat, som organisationsnämnden år 1959 kom fram till vid sin bedömning av inskrivningsstoppets verkningar på längre sikt. Det är uppenbart, att personalorganisationen vad gäller denna del av kontorets verksamhet måste starkt påverkas av här ovan redovisade utveckling.

Sedan övergång numera har skett till vinstutlottningar med elektronisk datamaskin, finns möjligheter att relativt enkelt ersätta den nuvarande manuella vinstsökningen på inskrivna premieobligationer med ett maskinellt vinstsökningförfarande. Detta skulle möjligen kunna aktualisera ett återupptagande av inskrivningarna på premielånen genom att de kostnads-mässiga förutsättningarna för en sådan service har ändrats. Att ett påtagligt intresse för inskrivningsservice föreligger från allmänhetens sida visar en enkät, som år 1962 gjordes bland premieobligationsköpare rörande bl. a. denna fråga. Det är emellertid ännu för tidigt att uttala sig om det lämpliga i att återinföra inskrivningen. Arbetsgruppen, som förutsätter att denna fråga kommer att bli föremål för utredning, har här utgått från att inskrivningsstoppet tills vidare kommer att bestå.

Vinstutlottning och vinstkontroll med hjälp av elektroniska datamaskiner

Övergången i mars 1963 till maskinell dragning av premieobligationsvinster med hjälp av elektroniska datamaskiner och därmed sammanhängande rutiner (maskinell kontroll av inlösta vinster och automatisk framställning av restlistor m. m.) beräknas ha fått full effekt vid årsskiftet 1963/1964. Utredning pågår dessutom för närvarande om att genom fotografisk reproduktion komma fram till ett system för framställandet av den tryckta dragningslistan, som i största möjliga utsträckning eliminerar behovet av korrekturläsning. Den omläggning av arbetet på vinst- och kupongsektionen, som dessa förändringar medfört och beräknas komma att medföra, bör förutom direkt personalminskning åstadkomma en jämnare arbetsbelastning på sektionen.

Vissa erfarenheter av personalplanering, ansvarsfördelning, m. m.

Vid den organisationsundersökning, som utfördes 1959 av statens organisationsnämnd och som låg till grund för förslaget 1960 till ny organisation, konstaterades, att arbetet inom riksgäldskontoret kännetecknades av

starka fluktuationer vad beträffar arbetsvolymen. Härtill kom att arbetsuppgifternas struktur kunde utsättas för skiftningar beroende på ändringar i upplåningsformerna. Dessa synpunkter beaktades vid utformningen av den nya organisationen. I denna inordnades bl. a. en funktion för systematisk personalplanering, som skulle underlätta ett effektivt utnyttjande av personalresurserna. Den nu företagna översynen har till fullo bekräftat behovet för riksgäldskontorets del av en flexibel organisation och en effektiv personalplanering. Med hänsyn till den i många fall ojämna arbetsbelastningen inom kontoret har det vid översynen särskilt eftersträfvats att sammanföra arbetsrutinerna till större enheter i syfte att så mycket som möjligt underlätta att effektivt och rationellt utnyttjande av tillgängliga personalresurser. Personalplaneringen synes böra ytterligare effektiviseras genom en ökad systematisering av metoderna. Även underlaget härför i form av löpande eller intermittenta uppgifter, belysande arbetsvolymernas utveckling, synes böra förbättras.

En viktig erfarenhet av den nya organisationen liksom av de senare årens snabba och skiftande utveckling på kreditpolitikens och penningpolitikens område är att riksgäldsdirektören så långt möjligt bör avlastas vissa arbetsuppgifter av mer löpande natur, i första hand sådana som icke direkt sammanhänger med kontorets lånepolitik, för att möjliggöra för honom att i ökad utsträckning ägna sig åt planerings- och samordningsuppgifter samt kontorets ledning i stort. Icke minst viktigt för riksgäldskontorets verksamhet är här det utåtriktade kontaktarbete — samråd med riksbanken och olika kreditinstitutioner, med departement och statsförvaltningen i övrigt samt deltagande i kommittéarbete — som bör ankomma på riksgäldsdirektören. I konsekvens härmed lägges ökad vikt vid byråchefernas självständiga ansvarsställning. Denna betoning av byråchefernas ansvar och självständighet i det dagliga handlandet har arbetsgruppen ansett böra ha sin motsvarighet även på sektionschefsplanet. Sektionscheferna bör ha att i större utsträckning än hittills självständigt träffa avgöranden i ärenden av icke enbart rutinmässig karaktär och åläggas ett däremot svarande ökat ansvar. Härvid förutsättes, att den samordning av olika sektioners åtgärder, som erfordras beträffande åtskilliga typer av ärenden och för vilka givetvis i sista hand byråcheferna och riksgäldsdirektören har ansvar, i största utsträckning sker genom att kontakt etableras mellan sektionerna på dessas eget initiativ.

De ändringar av sektionernas interna arbetsrutiner och däremot svarande personalstruktur, som i vissa fall föreslås i det följande, syftar bl. a. till att i lämplig grad precisera ansvarsområdena för i första hand personal i chefs- och arbetsledarställning utan att därför behöva i detalj binda vissa ärenden till viss befattningshavare. Det ankommer givetvis primärt på respektive sektionschef att genom sin arbetsledning löpande tillse att arbetsuppgifterna på sektionen löses på ett ändamålsenligt sätt.

Den utökning av sektionschefernas arbetsuppgifter med därav följande ökat ansvar, som enligt det ovan anförda förutsätts skola ske, motiverar enligt arbetsgruppens mening en höjning i lönegrad av nuvarande sektionschefstjänster varom mera i det följande.

Arbetsgruppens förslag

Byråorganisationen

Riksgäldskontoret är, som framgått av det föregående, sedan år 1960 uppdelat på tre byråer, var och en med en chef i lönegrad Bo 1, nämligen kanslibyrån, finansbyrån och obligationsbyrån, varjämte revisionen under ledning av en förste revisor i lönegraden Ao 23 bildar en egen enhet direkt underställd fullmäktige. På finansbyrån finnes även en souschef placerad i Ao 27 (byrådirektör). Varje byrå är i sin tur uppdelad på två sektioner. Kanslibyrån består av sekretariatet och personalsektionen, finansbyrån av emissionssektionen och räkenskapssektionen samt obligationsbyrån av statsskuldbokssektionen och vinst- och kupongsektionen. Under obligationsbyrån sorterar härjämte en särskild valvsavdelning för inskrivna obligationer. Cheferna för sekretariatet, emissions-, räkenskaps- och statsskuldbokssektionerna är placerade i Ao 23 samt cheferna för personal- och vinst- och kupongsektionerna i Ao 21.

Mot bakgrunden av den gångna tidens erfarenheter har arbetsgruppen tagit upp spørsmålet om den nuvarande byrå- och sektionsindelningens ändamålsenlighet. Vad först beträffar den med byråindelningen nära sammanhängande frågan om en lämplig sektionsindelning har arbetsgruppen funnit, att den nuvarande indelningen i allt väsentligt ansluter sig till var för sig förhållandevis omfattande och väl avgränsade arbetsområden för kontoret. Den nuvarande sektionsindelningen bör därför, även om den icke i alla delar kan anses självskriven, i stort sett kunna bibehållas tillsvi-dare. Däremot har arbetsgruppen funnit, att vissa ändringar av arbetsrutiner och organisation bör ske inom sektionernas ram, varom mera i det följande. Arbetsgruppen har också, såsom redan inledningsvis redovisats, funnit att sektionscheferna lämpligen bör åläggas ett ökat ansvar genom delegering till dem av beslutanderätt i större utsträckning än hittills. Den avlastning av byråchefernas arbetsbörda, som därigenom åstadkommes, och det förhållandet att flera av de nuvarande sektionerna personellt är av mindre omfattning talar för att antalet byråer bör kunna reduceras till två. Enligt arbetsgruppens uppfattning är det lämpligt, att den nya byråorganisationen byggs upp på nuvarande kanslibyrån och finansbyrån. Obligationsbyrån föreslås alltså utgå ur organisationen.

Fråga uppkommer då hur den nuvarande obligationsbyråns sektioner skall fördelas på de båda övriga byråerna. Först måste härvid bedömas, huruvida nämnda sektioner måste vara sammankopplade under samma byrå eller om de kan läggas på var sin byrå. Den bakomliggande tanken med den nuvarande ordningen är bl. a., att till obligationsbyrån skall hänföras alla arbetsuppgifter, som sammanhänger med ränte- och premielån efter emission. Det kan då först konstateras, att något arbetstekniskt samband icke råder mellan obligationsbyråns sektioner, statsskuldbokssektionen samt vinst- och kupongsektionen. Vidare har nämnda uppdelning av arbetsuppgifterna icke i praktiken kunnat genomföras fullt konsekvent. Framförallt gäller detta gränsdragningen mellan emissions- samt vinst- och kupongsektionerna. Sålunda ombesörjes dragningsarna på premielån och amorteringslån av vinst- och kupongsektionen, under det att dragningsarna på lönsparandet ansetts höra åligga emissionssektionen. På denna sektion ligger även försäljning och distribution av dragningslistor på premielånen och korrespondens i samband därmed. Sparobligationsregist-

ret ligger på vinst- och kupongsektionen, medan transporter och byten av sparobligationer ligger på emissionssektionen. Medan det sålunda å ena sidan icke finnes något egentligt organisatoriskt samband mellan statskuldbokssektionen samt vinst- och kupongsektionen inbördes, är det å andra sidan svårt att klart dra gränsen mellan sistnämnda sektion och emissionssektionen. Dessa förhållanden visar, dels att det icke är nödvändigt att sammankoppla obligationsbyråns sektioner på samma byrå och dels att vinst- och kupongsektionen bör ligga på den byrå, där emissionssektionen ligger, nämligen finansbyrån.

Mot sistnämnda ordning kunde måhända tala att till samma byrå skulle höra räkenskapssektionen, som genom sin kassaexpedition utanordnar likvider för inlösta obligationer, kuponger och vinster, och vinst- och kupongsektionen, som har till uppgift att granska häremot svarande värden. Enär dessa båda sektioner i fortsättningen liksom hittills förutsätts redovisningsmässigt hållas helt åtskilda samt i tjänstgöringsordningen finnes bestämmelser, som noga reglerar handläggningen av ifrågavarande ärenden, synes dock inga avgörande invändningar kunna riktas mot den föreslagna sammanslagningen. Nödvändigheten av en klar avgränsning mellan de ifrågavarande båda sektionerna bör givetvis beaktas vid disposition av personalen inom byrån.

Vad beträffar statsskuldbokssektionen torde icke några särskilda skäl deciderat peka hän mot en anknytning till vare sig kanslibyrån eller finansbyrån. Det synes emellertid ligga närmast till hands att lägga den på kanslibyrån. Härför talar bl. a. de på sektionen förekommande ärendena med juridisk anknytning samt det förhållandet, att de båda byråerna därigenom personellt får en likartad omfattning.

Sammanfattningsvis föreslår arbetsgruppen sålunda, att riksgäldskontoret organiseras på två byråer, kanslibyrån och finansbyrån, den förstnämnda byrån uppdelad på sekretariatet, personalsektionen och statsskuldbokssektionen samt den sistnämnda byrån uppdelad på emissionssektionen, räkenskapssektionen och vinst- och kupongsektionen. En efter här angivna riktlinjer genomförd organisation torde vara ägnad att främja snabbhet och effektivitet vid handläggningen av riksgäldskontorets förvaltningsuppgifter.

Beträffande revisionsavdelningens ställning föreslås ingen ändring.

Byråernas inre organisation

Kanslibyrån

Enligt arbetsgruppens förslag skall kanslibyrån bestå av sekretariatet, personalsektionen och statsskuldbokssektionen.

Sekretariatet

På sekretariatet finnes förutom sektionschefen, placerad i lönegraden Ao 23, en jurist med 3/4 tjänstgöring i lönegraden Ae 21. Sedan ett år tillbaka finnes anställd ytterligare en jurist, placerad i lönegraden Ae 23. Rekryteringssynpunkter och behov av kvalificerad arbetskraft för utredningsarbete m. m. har motiverat denna nyanställning. Personalen för övrigt utgöres av en kontorsskrivare (Ao 13) och ett kameralbiträde, f. n.

förordnat som kontorist i 9:e lönegraden, som förestår den till sekretariatet hörande skrivcentralen, ävensom skrivbiträden.

Juristuppsättningen på sekretariatet bör normalt utgöras av sektionschefen och en jurist i befordringsgången. Med hänsyn till att sekretariatet erhållit vissa nya arbetsuppgifter, som emellertid torde vara av mer tillfällig karaktär, bl. a. ärenden angående fartygskreditgarantier, torde ett bibehållande tills vidare av den nuvarande juristuppsättningen vara motiverad. Genom naturlig avgång kommer emellertid på något längre sikt den härövan angivna normaluppsättningen att uppnås. För att såvitt möjligt begränsa arbetsbelastningen på sektionens juristpersonal förutsattes, att övriga sektioner icke påkallar juristernas medverkan annat än beträffande sådana ärenden, vilkas handläggning så kräver. Det förutsattes, att sektionschefen på sekretariatet skall relativt självständigt kunna handlägga även mera komplicerade juridiska ärenden, varigenom kanslibyråns chef kan erhålla avlastning i sin egenskap av kontorets ombudsman.

Kontorsskrivartjänsten på sekretariatet har sedan lång tid tillbaka till följd av tjänsteinnehavarens sjukdom de facto uppehållits på halvtid. Dels till följd härav och dels på grund av att det av andra skäl befunnits rationellt har under hand vissa med kontorsskrivartjänsten förenade göromål överflyttats på andra tjänster. Med tjänsten är förenat registratörs göromål, men vad som i huvudsak ansetts motivera en placering i 13:e lönegraden har varit de med tjänsten förenade göromålen, som fordrar särskilda språkkunskaper. Dessa göromål, främst avseende kontorets utlandskorrespondens, har emellertid successivt minskat i omfattning. Arbetsgruppen föreslår, att nämnda tjänst utgår ur organisationen samt att tjänsten nu åvilande göromål, utom sådana som kräver speciella språkkunskaper, delvis överflyttas på föreståndaren för den till sekretariatet hörande skrivcentralen, vilken tjänsteman redan nu i viss omfattning utför vissa av kontorsskrivarens göromål i huvudsak sådana som är att hänföra till registratörs göromål. Den nuvarande innehavaren av den ordinarie kontorsskrivartjänsten torde i fortsättningen böra utnyttjas, förutom för göromålen beträffande utlandskorrespondensen, även för andra uppgifter inom kontoret.

Skrivcentralen består för närvarande av — förutom föreståndaren — två skrivbiträden. Tillfälligtvis sker förstärkning med andra biträden inom kontoret. Erfarenheterna har visat, att skrivcentralen fyller en viktig funktion. Då den är avsedd att utnyttjas av hela kontoret, bör antalet skrivbiträden på densamma anpassas därefter. Detta torde innebära, att biträdenas antal även mera varaktigt kan behöva ökas något. Såsom ovan angivits föreslås, att föreståndaren för skrivcentralen skall från kontorskrivaren överta vissa av dennas göromål, dock icke sådana göromål som kräver speciella språkkunskaper. Liksom hittills torde på skrivcentralens personal böra ankomma att biträda riksgäldsdirektören och i någon mån även riksgäldssekreteraren med ordnande och sortering av handlingar, telefonpassning m. m. De arbetsuppgifter som föreslås skola ankomma på föreståndaren, motiverar en tjänsteställning i 9:e lönegraden. Arbetsgruppen föreslår således, att tjänsten som föreståndare för skrivcentralen placeras i nämnda lönegrad.

Vad beträffar sektionschefens lönegradsplacering anser arbetsgruppen med hänsyn till arbetsuppgifternas karaktär och det ökade ansvar som föreslagits skola läggas på sektionschefen, att han bör vara placerad i A_o 25 med tjänstbenämningen byrådirektör. Personalen i övrigt på sek-

retariatet bör normalt utgöras av en jurist i reglerad befordringsgång samt en kontorist (Ao 9) jämte erforderligt antal skrivbiträden. Övergångsvis bör ytterligare en jurist i 23:e lönegraden vara knuten till sektionen.

Personalsektionen

Sektionen består f. n. av en förste revisor i Ao 21 (sektionschef), två revisorer i Ao 19, en kansliskrivare i Ao 11 jämte övrig biträdespersonal. Till sektionens uppgifter hör bl. a. att vara central för avlöningsarbetet och personalbokföringen beträffande tjänstemän vid riksdagens samtliga verk utom riksbanken. Pensionsärenden berörande nämnda personalkategorier skall också handläggas inom sektionen. Vidare granskas alla reseräkningar utom riksdagsledamöternas. Under personalsektionen sorterar även den centrala personalplaneringen liksom upphandlingsärendena och postöppningen.

Vad angår sektionschefstjänsten föreslår arbetsgruppen, att densamma höjes till Ao 23. Motiveringen för denna höjning är, att enligt den nya organisationen på förevarande befattningshavare skall ankomma att under byråchefen mer självständigt än hittills handha ledningen av samtliga ärenden, som lyder under sektionen. Ett genomförande av förslaget syftar bl. a. till en påtaglig avlastning av byråchefens arbete i dennes egenskap av personalchef. Den centrala personalplaneringen, som är betydelsefull för att personalresurserna utnyttjas på ett fullt effektivt sätt, torde böra ytterligare intensifieras genom en mer genomarbetad systematisering av metoden.

I övrigt förutsättes ingen förändring på sektionen. En av revisorerna handlägger i huvudsak ärenden rörande riksdagens löner och pensioner och är därför av praktiska skäl större delen av året placerad i ekonomibyråns lokaler. Arbetsgruppen har funnit, att befattningshavaren kommit att belastas även med arbetsuppgifter, som enligt 1960 års omorganisation förutsattes skola handhas av ekonomibyråns egen personal. Då lämpligheten av denna ordning hör ihop med ekonomibyråns interna organisation och då såsom inledningsvis nämnts ekonomibyrån ej tagits upp till granskning nu, har arbetsgruppen inskränkt sig till att här peka på nyssnämnda förhållande.

Personalen på personalsektionen skulle således utgöras av en sektionschef i Ao 23 (kamrerare), två revisorer i Ao 19, en kansliskrivare i Ao 11 samt övrig biträdespersonal.

Statsskuldsektionen med valvsavdelningen

På sektionen finnes för närvarande en sektionschef i Ao 23, en förste revisor i Ao 21 och en revisor i A 19 (korrespondent). Vinstsökningssavdelningen förestås av en kontorsskrivare, avdelningen för uttag-transporter av en kontorsskrivare med biträde av en kansliskrivare samt avdelningen för certifikaträntor av en kansliskrivare. Under sektionen sorterar även en citografanläggning med där tjänstgörande lägre biträdespersonal. Med nära anknytning till sektionens arbetsuppgifter fungerar en särskild valvsavdelning, direkt underställd byråchefen. Nämnda avdelning består av en kamrerare i Ao 21 såsom föreståndare samt två kontorsskrivare.

Sektionen och valvsavdelningen består för närvarande av ca 25 tjänstemän. Drygt hälften av dessa sysselsättes med ärenden rörande inskrivning av premielån och såsom framgått av ett tidigare avsnitt kommer ifrågavarande personal att successivt minska med de bortfallande arbetsuppgifterna

på grund av inskrivningsstoppet för premieobligationer. Innehörden av dessa förändringar i arbetsvolymen har behandlats i samma avsnitt. Vad beträffar sektionens övriga personal kommer arbetskraftsbehovet såvitt nu kan bedömas icke att undergå någon nämnvärd förändring.

Bl. a. mot bakgrunden av denna arbetsvolymutveckling har arbetsgruppen vid genomgång av arbetsrutinerna på sektionen funnit sig böra framlägga vissa förslag till omläggning av de nuvarande rutinerna och i anslutning därtill av organisationen. Enligt arbetsgruppens mening bör stats-skuldbokssektionen organiseras på följande sätt.

Sektionschefen leder och planlägger arbetet på sektionen. Närmast under honom skall en förste revisor svara för handläggningen av huvudparten av sektionens arbetsuppgifter. Innehörden härav är bl. a., att korrespondensen icke såsom nu skall ligga på en särskild korrespondenttjänst utan med undantag av den s. k. lösposten handläggas direkt under förste revisorns ledning. Om tillsviðare bortses från valvsavdelningen och citografanläggningen bör sektionen under förste revisorn organiseras på två avdelningar, den ena för handläggning av ärenden rörande inskrivna ränteobligationer, benämnd certifikatavdelningen, och den andra för handläggning av ärenden rörande inskrivna premieobligationer, benämnd förvaringsbevisavdelningen. Den förstnämnda avdelningen motsvarar närmast den nuvarande avdelningen för certifikaträntor och fvb-avdelningen närmast avdelningen för uttag-transporter. Den nuvarande vinstsökningsavdelningen, där arbetet på grund av inskrivningsstoppet successivt minskat, beräknas under de närmaste åren komma att sysselsätta högst en tjänsteman under ca 8 månader och 4 1/2 tjänstemän under ca 4 månader av året, varefter avdelningen efter verkställd inlösen av 1942 och 1944 års premielån kommer att ytterligare krympa. Avdelningen föreslås skola inordnas under fvb-avdelningen.

I konsekvens med den föreslagna uppdelningen överflyttas arbetet med granskning av dels plåtar och dels bokföring av räntelånen från nuvarande uttag-transporter till den föreslagna cert-avdelningen. Vidare överföres det arbete med förvaringsbevis som nu handlägges på certifikaträntor till den föreslagna fvb-avdelningen.

Hur arbetsgruppen tänkt sig arbetsgången inom sektionen i fortsättningen skall åskådliggöras med följande exempel, avseende handläggningen av den s. k. värdeposten.

Sedan ärendena inkommit per post eller genom expeditionen, överlämnas de mot kvittens till fvb- resp. cert.-avdelningen för handläggning. Klara ärenden färdigbehandlas och överlämnas därefter till förste revisorn för slutligt godkännande. Oklara ärenden underställes förste revisorn, som avgör vilka åtgärder som skall vidtagas samt föranstaltar om eventuellt erforderlig korrespondens. Sedan komplettering av handlingarna etc. skett, fullföljes handläggningen av ärendena på fvb- och cert.-avdelningarna och överlämnas därefter till förste revisorn för slutligt godkännande. Den sålunda skisserade ordningen får anses innebära en påtaglig rationalisering.

Beträffande valvsavdelningens ställning inom organisationen vill arbetsgruppen först erinra om att man redan vid omorganisationen 1960 tog upp denna fråga. Anledningen härtill var den minskade arbetsvolymen inom avdelningen till följd av inskrivningsstoppet för premieobligationer. Man fann emellertid, att en indragning av valvsavdelningen såsom en särskild enhet icke då var aktuell men att frågan därom borde följas med uppmärksamhet och upptagas till förnyat övervägande, sedan ytterligare erfarenheter vunnits av inskrivningsstoppets verkningar på avdelningens arbete. Ar-

betsgruppen har vid översynen funnit tiden vara mogen att ompröva valvsavdelningens ställning. Med hänsyn till den gångna tidens erfarenheter och den ytterligare minskning av arbetet på valvsavdelningen som numera inträtt, föreslås att avdelningen icke längre skall utgöra en från statsskuldbokssektionen fristående enhet utan inordnas i denna och direkt underställas sektionschefen. I samband härmed föreslås också, att handläggningen av den s. k. lösposten överflyttas på valvsavdelningen. Det kan för övrigt här förtjäna nämnas, att man med hänsyn till den krympande arbetsvolymen inom valvsavdelningen tidigare funnit ändamålsenligt att överflytta expedieringen av sektionens värdepost på en av kontorsskrivarna på avdelningen.

Citrografanläggningen betjänar i första hand statsskuldbokssektionen men därutöver även andra sektioner, t. ex. beträffande distribution av dragningslistor, avlöningslistor, månadsblad och årsbok m. m., samt ekonomibyrån (prenumeration på riksdagstryck) och vissa av riksdagens övriga verk. Arbetet på anläggningen står under direkt tillsyn av sektionschefen. Någon ändring härutinnan föreslås icke.

Vad härefter angår frågorna om personaluppsättning och lönegradsplacering av tjänsterna i statsskuldbokssektionens nya organisation får arbetsgruppen anföra följande. Med hänsyn till det ökade ansvar som lägges på sektionschefen finner arbetsgruppen det motiverat, att ifrågavarande tjänst höjes till lönegraden Ao 25 med tjänstebenenämningen kamrerare. Förste revisorstjänsten bör liksom hittills vara placerad i lönegraden Ao 21. Genom att ansvaret för korrespondensen — med undantag för den s. k. lösposten, som överflyttats på valvsavdelningen — lägges på förste revisorn föreslås, att den särskilda korrespondenttjänsten utgår ur organisationen. Vid onormal arbetsbelastning kan förste revisorn erhålla kvalificerat biträde i första hand av rörlig personal i befordringsgång.

Beträffande valvsföreståndarens lönegradsplacering har arbetsgruppen funnit, att de göromål och det ansvar som enligt förslaget skall åvila denne motiverar, att tjänsten placeras i lönegraden Ao 19 med tjänstebenenämningen revisor. Detta innebär således en sänkning av tjänsten från Ao 21 till Ao 19. Även beträffande personalen i övrigt på valvsavdelningen — två kontorsskrivare i Ao 13 — har övervägts huruvida en ändrad lönegradsplacering för endera eller båda dessa tjänster med hänsyn till den redan inträffade och i försättningen väntade minskningen av arbetets omfattning till följd av inskrivningsstoppet kan vara påkallad. Arbetsgruppen har för sin del ansett, att båda tjänsterna tillsvidare bör kunna bibehållas i 13:e lönegraden, men förutsätter, att frågan om personaluppsättningen på valvsavdelningen i dess helhet måste med hänsyn till nys angivna omständigheter upptagas till förnyat övervägande inom relativt snar framtid, i vart fall efter det att 1942 och 1944 års premielån blivit inlösta.

Arbetsgruppen har vidare funnit, att arbetet på fvb- resp. cert.-avdelningarna bör ledas av en kontorsskrivare (Ao 13). På de arbetsenheter inom nuvarande statsskuldbokssektionen, som närmast motsvarar nämnda två avdelningar, finns två kansliskrivare (Ao 11). Ehuru viss tveksamhet kan råda, om behov av dessa tjänster föreligger i den nya organisationen, föreslås, att tjänsterna tillsvidare bibehålls med placering på fvb-avdelningen. Ifrågavarande befattningshavare förutsätts i första hand skola handlägga ärenden avseende vinstsökning samt uttag och transporter.

Personaluppsättningen på statsskuldbokssektionen skulle således tillsvidare utgöras av en sektionschef i Ao 25 (kamrerare), en förste revisor i Ao

21, en revisor i Ao 19, fyra kontorsskrivare i Ao 13 och två kansliskrivare i Ao 11 ävensom övrig biträdespersonal.

Frågan om statsskuldbokssektionens organisation bör upptagas till förnyat övervägande om några år, när inskrivningarna ytterligare minskat genom inlösen av 1942 och 1944 års premielån.

Finansbyrån

Denna byrå skulle enligt arbetsgruppens förslag i fortsättningen bestå av emissionssektionen, räkenskapssektionen samt vinst- och kupongsektionen.

Emissionsverksamheten

Emissionssektionen består för närvarande av en sektionschef i Ao 23, en kamrerare i Ae 23 (ekonomisk-statistisk expert i kreditmarknadsfrågor), en kansliskrivare i Ao 11 jämte övrig biträdespersonal. Den i avsnittet om byråorganisationen omnämnde byrådirektören i Ao 27 har förutom sina souschefsuppgifter i första hand haft att medverka vid handläggningen av emissions- och lånefrågor.

Inledningsvis har arbetsgruppen redogjort för utvecklingen under senare år av riksgäldskontorets emissionsverksamhet samt därvid framhållit, att ifrågavarande uppgifter, som är både omfattande och synnerligen betydelsefulla, ställer stora krav på riksgäldskontorets resurser i avseende på planering och analys av olika låneformer och av den framtida lånepolitiken, ävensom för löpande kontakt med och analys av kreditmarknaden och dess institutioner. Arbetsgruppen konstaterade vidare, att kontorets nuvarande kapacitet för ifrågavarande ändamål var otillräcklig, delvis på grund av att tjänsten i Ae 23 länge stått vakant.

I syfte att förstärka riksgäldskontorets resurser på detta område föreslås, dels att emissionssektionen tillföres en tjänst i Ao 23 och dels att en s. k. stabstjänst direkt underställd byråchefen inrättas med speciella planerings- och analysuppgifter i första hand sammanhängande med emissionsverksamheten. Sistnämnda tjänst bör placeras i högst lönegraden Ae 27. Den nuvarande tjänsten i Ao 27 liksom tjänsten i Ae 23 torde i samband därmed utgå ur organisationen. Det förutsätts vidare, att kvalificerat arbetsbiträde, bl. a. i amanuenskarriären, i erforderlig utsträckning står till förfogande.

Vad beträffar sektionschefens tjänsteställning vill arbetsgruppen erinra om att han, liksom gäller övriga sektionschefer, i den nya byråorganisationen förutsätts få ett vidgat ansvar, vilket motiverar en högre lönegrad än f. n. Detta understrykes ytterligare av att den nuvarande souschefsbefattningen i Ao 27, vars innehavare måst praktiskt taget helt ägna sig åt frågor som direkt berör emissionsverksamheten, föreslagits skola utgå ur organisationen. Innebörden av den nu föreslagna organisationen är, att i stort sett souschefens samtliga arbetsuppgifter i fortsättningen skall fullgöras inom emissionssektionens ram. Detta gäller alltså bl. a. huvudparten av det planerings- och analysarbete, som måste ligga till grund för kontorets emissionsverksamhet. Den tjänst med stabsfunktioner, direkt underställd finansbyråns chef, som i det föregående föreslagits inrättad, kan inte förutsättas annat än komplettera emissionssektionens egna insatser i dessa avseenden. Nämnda tjänst torde nämligen i hög grad böra utnyttjas för olika utrednings- och analysuppgifter, vilka för närvarande måste eftersättas till följd av otillräcklig tillgång på personal. Emissionssektionens chef kommer alltså att till stor del få utföra de arbetsuppgifter, som f. n. åvilar

souschefen på finansbyrån. Detta förhållande liksom en värdering även utifrån andra utgångspunkter av de kvalificerade uppgifter som kommer att åvila emissionssektionens chef föranleder arbetsgruppen att föreslå, att ifrågavarande tjänst placeras i lönegrad Ao 27 med tjänstebenenämningen byrådirektör.

Vad beträffar emissionssektionens valvsarbete bör den tidigare tremannakontrollen under ledning av sektionsschefen under normala förhållanden kunna ersättas med tvåmannakontroll under ansvar av den tjänsteman (f. n. kansliskrivare) som förestår emissionskassan. Detta motiverar, att sistnämnda tjänst, vars innehavare vid konverteringar och större låneemissioner sedan många år regelmässigt förordnats i 13:e lönegraden, omändras till en kontorsskrivartjänst. Vid de tillfällen, då i valvet inlagts obligationer, t. ex. vid distribution av ett premielån etc., bör dock ytterligare en tjänsteman (högre) inträda som kontrollant.

Beträffande handhavandet av dragningslistorna tillämpas f. n. det förfarandet, att dragningarna på premielånen och tryckningen av dragningslistorna ombesörjes av vinst- och kupongsektionen. Efterföljande moment (distribution, prenumeration och skötsel av register över prenumeranter, bokföring och fakturering till bokhandlarna m. fl.) handlägges på emissionssektionen. Vid översynsarbetet har övervägts att sammanföra alla dessa arbetsuppgifter på en sektion, då närmast vinst- och kupongsektionen. Arbetsgruppen har emellertid kommit till den slutsatsen, att flertalet skäl talar för ett bibehållande av den nuvarande arbetsfördelningen, som visat sig fungera väl under de tre år den existerat. Det föreslagna inordnandet av vinst- och kupongsektionen under finansbyrån är ett ytterligare motiv för att icke vidtaga någon ändring i nu förevarande hänseende.

Enligt arbetsgruppens förslag skulle personaluppsättningen på emissionssektionen bli en sektionsschef i Ao 27, en kamrerare i Ao 23 och en kontorskrivare i Ao 13 samt övrig biträdespersonal.

Räkenskapssektionen

Räkenskapssektionen består f. n. av en kamrerare (sektionsschef) i Ao 23, en förste revisor i Ao 21, en amanuens i reglerad befordringsgång (f. n. placerad i Ae 21), två kansliskrivare i Ao 11 samt övrig biträdespersonal. Den under sektionen sorterande kassaexpeditionen ledes sedan 1/10 1960 av en kassaföreståndare i Ao 19 samt består i övrigt av en kassör i Ao 13, en kontorsskrivare i Ao 13, tre kansliskrivare i Ao 11 samt övrig biträdespersonal.

Dessutom finns i organisationen en rörlig förste kammarskrivare i Ao 17, som dock huvudsakligen måst användas för annat arbete inom kontoret och vilkens arbetsuppgifter därför måst fördelas bland den övriga personalen. Arbetsgruppen föreslår, att denna rörliga tjänst utgår ur sektionens organisation. På sektionen bör inrättas en kontorsskrivartjänst i Ao 13 med uppgift att med erforderligt biträde handhava det direkta bokföringsarbetet (maskinbokföring av huvudbok och bibok med specifikaationer samt statistik över utgifter för riksdagen och dess verk). Dessa arbeten har hittills skötts av två kansliskrivare i Ao 11, vilka tjänster föreslås utgå och ersättas med den nu föreslagna kontorsskrivaren jämte erforderligt biträde. I kontorsskrivarens göromål bör även ingå att upprätta ett flertal av de rapporter (månadsblad, veckorapport, kapitalmedelsrapport m. m.), som nu sammanställs av högre tjänstemän.

Omorganisationen år 1960 innebar bl. a., att den dittillsvarande under statsskuldboksbyrån sorterande expeditionen för statsskuldboksärenden överfördes till finansbyrån och inordnades under den egentliga kassaexpeditionen. Förstnämnda expedition skötes av en kontorsskrivare i Ao 13 och en kansliskrivare i Ao 11. Den är f. n. lokalmässigt placerad i en särskild del av banksalen.

Inskrivningsstoppet för premieobligationer har medfört och kommer ytterligare att medföra en minskning av arbetet med ifrågavarande ärendegrupper. Vid översynen av kassaexpeditionen har arbetsgruppen, som ett led i sin strävan att sammanföra arbetsrutiner till större enheter, därför funnit det mest rationellt, att expeditionen för statsskuldboksärenden flyttas från sin nuvarande lokal och sammanföres med den övriga kassaexpeditionen. Den biträdespersonal som tjänstgör i kassan kan då biträda även kontorsskrivaren i expeditionen för statsskuldboksärenden, varigenom tjänsten som kansliskrivare i sistnämnda expedition torde kunna utgå.

Med hänsyn till den ökade självständighet, som förutsatts för sektionschefen och de även i övrigt kvalificerade arbetsuppgifterna på denna tjänst föreslås, att den placeras i lönegraden Ao 25. Det förutsätts bl. a., att sektionschefen direkt handhar den betydelsefulla dagslåneverksamheten. I övrigt föreslås ingen förändring av den fasta personalen inom sektionen. Däremot bör man alltjämt räkna med att sektionen har behov av viss rörlig personal i amanuens- och kammarskrivarkarriärerna.

Personaluppsättningen på räkenskapssektionen skulle sålunda bli en sektionschef i Ao 25 (kamrerare), en förste revisor i Ao 21, en kassaföreståndare i Ao 19 samt biträdespersonal, varav en kassör i Ao 13, två kontorskrivare i Ao 13 och två kansliskrivare i Ao 11.

Vinst- och kupongsektionen

Denna sektion består nu av en sektionschef i lönegraden Ao 21 samt en kontorsskrivare i Ao 13, en kansliskrivare i Ao 11 jämte övrig biträdespersonal.

Den omläggning till datamaskindragningar, som genomförts under år 1963, och den omläggning till maskinell kontroll av utbetalda vinster, automatisk framställning av restlistor samt ev. fotografisk reproduktion av dragningslistorna för eliminering av korrekturläsning, som påbörjats och som beräknas vara helt genomförd vid slutet av året, kommer att medföra en minskning av biträdespersonalen. Däremot ställer den nya tekniken ökade krav på den ledande personalen. Då arbetsbelastningen inom sektionen kommer att bli rätt ojämn under olika delar av året och månaden, är det nödvändigt, att den nuvarande uppspaltningen mellan de olika funktionerna inom sektionen (vinstkontroll, kupongkontroll, sparobligationsregister etc.) upphör. Kontorsskrivaren, som nu förestår endast den s. k. vinstkontrollen, föreslås i den nya organisationen bli sektionschefens närmaste medarbetare inom alla sektionens områden.

Såsom framgått av det föregående är omläggningen av arbetsrutinen för den maskinella vinstkontrollen m. m. ännu ej helt genomförd och dess inverkan på biträdespersonalens omfattning och sammansättning låter sig f. n. icke säkert överblickas. Den definitiva bedömningen härav torde alltså böra anstå ännu en tid.

När det gäller sektionschefens löneställning kan visserligen konstateras att sektionens arbetsuppgifter icke är speciellt mångskiftande eller omfat-

tande utan i huvudsak består av ett mindre antal fasta arbetsrutiner. Med hänsyn till att ifrågavarande sektionschef liksom övriga sektionschefer enligt den nya organisationen skall åläggas ett större ansvar i vissa frågor samt till att sektionens arbete till stor del i fortsättningen kommer att vara uppbyggt kring en relativt komplicerad maskinteknik i och med övergången till maskinell vinstutlottningar etc., vilket ställer krav på förutseende, precision och förmåga att bedöma systemets ändamålsenlighet och lämpliga förändringar däri, torde dock en uppflyttning av tjänsten böra ske. Den bör därför enligt arbetsgruppens mening placeras i Ao 23.

I gällande organisationsplan redovisas på vinst- och kupongsektionen dessutom såsom rörlig personal en revisor och en förste kammarskrivare. Dessa rörliga tjänster kommer att beröras i ett senare avsnitt.

Personaluppsättningen på vinst- och kupongsektionen föreslås tillsvidare bli en sektionschef i Ao 23 (kamrerare), en kontorsskrivare i Ao 13, en kansliskrivare i Ao 11 samt övrig biträdespersonal.

Revisionsavdelningen

Denna avdelning består f. n. av en förste revisor i Ao 23 såsom chef samt en kansliskrivare i Ao 11 och ytterligare ett biträde.

I ett tidigare avsnitt har arbetsgruppen funnit sig icke böra föreslå någon ändring i avdelningens nuvarande ställning inom organisationen. Icke heller i övrigt finns anledning att ifrågasätta de riktlinjer beträffande revisionens uppläggning som fastställdes år 1960.

Det kan förtjäna nämnas, att övergången till vinstutlottning med elektronisk datamaskin medfört, att avdelningens tidigare arbete i samband med dragningarna på premielånen, vilket beräknas ha sysselsatt en person 2 à 3 månader om året, bortfallit.

Arbetsgruppen föreslår, att revisionsavdelningen även i fortsättningen förestås av en förste revisor i Ao 23 med erforderlig biträdespersonal. Det synes tveksamt, om arbetsuppgifternas art motiverar en kansliskrivartjänst i Ao 11. Vid tjänstens ledigblivande bör därför lönegradsplaceringen omprövas.

Den rörliga personalen

I riksgäldskontorets organisation redovisas vissa ordinarie befattningshavare såsom rörlig personal, innebärande att de icke är fast knutna till vissa arbetsuppgifter eller organisationsenheter. Denna personal jämte viss biträdespersonal samt amanuens- och kammarskrivarpersonal i befordringsgången avses utgöra den rörliga reserv, som är nödvändig för att ge kontorets organisation erforderlig flexibilitet. Enligt grundtankarna vid 1960 års omorganisation skulle byråerna personalmässigt sett ges en minimiorganisation, d. v. s. för varje särskild arbetsgrupp eller arbetsrutin borde finnas en stomorganisation med ett mycket begränsat antal tjänstemän. Personalen i övrigt skulle utgöra en rörlig reserv för inplacering på olika arbetsgrupper allt efter behov. Dessa organisationsprinciper bör alltså vara gällande.

Inom revisors- och kammarskrivargraderna finns f. n. en rörlig revisor (Ao 19) och två rörliga förste kammarskrivare (Ao 17). En av de rörliga

kammarskrivartjänsterna har berörts i avsnittet om räkenskapssektionen och föreslagits utgå ur organisationen. Beträffande de två återstående tjänsterna har övervägts, huruvida desamma bör kvarstå i organisationen. Arbetsgruppen har därvid funnit, att något behov av att placera rörliga tjänster av denna karaktär på ordinarie stat icke föreligger, varför även dessa båda tjänster föreslås utgå ur organisationen. Behovet av rörlig personal torde i stället normalt på längre sikt bära täckas med icke ordinarie befattningshavare ur amanuens- och kammarskrivarkarriärerna.

Förevarande förslag innebär en minskning av antalet ordinarie tjänster i dessa lönegrader. I detta sammanhang må dock erinras om möjligheterna att vid behov inrätta icke ordinarie tjänster ovanför befordringsgångarnas sluttjänster.

Vaktmästarpersonalen

Riksgäldskontorets fasta vaktmästarorganisation utgörs av en övervaktmästare i Ao 13, en förste riksgäldsvaktmästare i Ao 10 och fyra riksgäldsvaktmästare i Ao 7. Vidare finns f. n. en e. o. riksgäldsvaktmästare i Ae 7 och en tillfällig, arvodesanställd vaktmästare. För bevakning av riksgäldskontorets kassaexpedition finns slutligen en arvodesanställd, pensionerad f. d. polisman.

Vid omorganisationen 1960 nedskars antalet ordinarie vaktmästartjänster med tre, varav två sedan länge stått vakanta. Åtgärder vidtogs såsom resultat av vissa överväganden angående rekryteringen av vaktmästarpersonalen, varvid befunnits ändamålsenligt att nämnda vakanser icke skulle fyllas. I stället skulle i erforderlig utsträckning anlitas biträdespersonal för budskickning inom kontoret, varjämte vid övergående arbetsanhopningar, såsom vid premielånkonverteringar och andra låneemissioner, behovet av vaktmästarpersonal skulle fyllas genom tillfällig personal eller lån av vaktmästare från riksdagens ekonomibyrå. Om dessa anordningar visade sig slå väl ut, borde antalet vaktmästare i framtiden vid uppkommande vakanser kunna ytterligare successivt minskas.

Dessa riktlinjer för rekryteringen av vaktmästare anser arbetsgruppen alltjämt äga tillämplighet. Det bör emellertid här anmärkas, att någon vakans inom den ordinarie vaktmästarkåren under tiden efter 1960 icke uppkommit. Å andra sidan har flera omständigheter, bl. a. stora konverteringsoperationer, långvariga sjukledigheter inom kåren m. m., gjort det nödvändigt att tillfälligt förstärka vaktmästarkåren. Såsom förutsattes 1960 hör i anslutning till nyss nämnda rekryteringsprinciper uppkommande vakanser utnyttjas till att ytterligare reducera antalet ordinarie vaktmästartjänster.

Beträffande lönegradsplaceringen av de nuvarande vaktmästartjänsterna föreslås ingen ändring.

Förslag till personalorganisation m. m.

Byråernas personaluppsättning i lönegrad A 11 och högre skulle enligt vad föreslagits i det föregående utgöras av:

Kanslibyrån

Byråchef (B 1)

Sekretariatet

1 byrådirektör (A 25), sektionsschef
 1 jurist i befordringsgången (f. n. förste byråsekreterare i Ae 21)

Personalsektionen

1 kamrerare (A 23), sektionsschef
 2 revisorer (A 19)
 1 kansliskrivare (A 11)

Statsskuldbokssektionen

1 kamrerare (A 25), sektionsschef
 1 förste revisor (A 21)
 1 revisor (A 19)
 4 kontorsskrivare (A 13)
 2 kansliskrivare (A 11)

Övergångsvis

1 förste byråsekreterare (A 23)

1 övervaktmästare (A 13)

Finansbyrån

Byråchef (B 1)

Emissionssektionen

1 byrådirektör (A 27), sektionsschef
 1 kamrerare (A 23)
 1 kontorsskrivare (A 13)

Räkenskapssektionen

1 kamrerare (A 25), sektionsschef
 1 förste revisor (A 21)
 1 revisor (A 19)
 3 kontorsskrivare (A 13)
 2 kansliskrivare (A 11)

Vinst- och kupongsektionen

1 kamrerare (A 23), sektionsschef
 1 kontorsskrivare (A 13)
 1 kansliskrivare (A 11)

På finansbyrån tillkommer dessutom en stabstjänst i högst lönegraden Ae 27 direkt underställd byråchefen.

Revisionsavdelning

1 förste revisor (A 23)
 1 kansliskrivare (A 11)

Dessutom bör finnas rörlig personal i amanuens- och kammarskrivarkarriärerna. I dessa karriärer finns f. n. följande tjänstemän:

amanuenskariären

1 förste revisor i Ae 21
 1 amanuens i Af 17

kammarskrivarkariären

2 förste kammarskrivare i Ao 17, vilka tjänster icke skall återbesättas med ordinarie innehavare
 2 kammarskrivaraspiranter i Af 10

Den föreslagna organisationen beräknas medföra en minskning av riksgäldskontorets avlöningskostnader med ca 100 000 kronor per år.

Personalförteckning

Det har vid den företagna översynen förutsatts alltjämt böra gälla, att befattningar, varav ett mera permanent behov ansetts föreligga, ordinarie-sättes. Vad särskilt angår statsskuldbokssektionen, där arbetsvolymen väntas komma att ytterligare minska till följd av inlösen och ev. konvertering av 1942 och 1944 års pemiellån, må framhållas att sektionen under de närmast följande åren fram till 1968 kommer att belastas med betydande extraarbete i samband med nämnda operationer. Härför erfordras en fast kader av ordinarie tjänstemän. Bl. a. med tanke på nedgången i arbetsuppgifter 1968 bör emellertid tillsättning av ledigbliven ordinarie

tjänst på kontorets personalstat icke ske utan att dessförinnan behovet av tjänstens återbesättande noga prövats.

Arbetsgruppen föreslår, att följande tjänster i riksgäldskontoret uppföres på ordinarie stat i enlighet med här intagen tablå, som till jämförelse uppftar motsvarande uppgifter enligt nu gällande personalförteckning.

Löne- grad	Tjänstebenämning	Gällande personal- förteckn.	Föreslagen personal- förteckn.
Bp 6	Riksgäldsdirektör	1	1
Bo 1	Byråchef	3	2
Ao 27	Byrådirektör	1	1
Ao 25	Byrådirektör, kamrerare	—	3
Ao 23	Förste byråsekreterare, förste re- visor, kamrerare	5	4
Ao 21	Förste revisor	5	2
Ao 19	Revisor	5	4
Ao 17	Förste kammarskrivare	2	—
Ao 13	Kontorsskrivare	8	9
Ao 13	Övervaktmästare	1	1
Ao 11	Kansliskrivare	11	7
Ao 10	Förste riksgäldsvaktmästare	1	1
Ao 9	Kontorist	3	4
Ao 7	Kameralbiträde	17	17
Ao 7	Riksgäldsvaktmästare	4	4
Ao 5	Kontorsbiträde	20	20
Högst			
Ae 27	Byrådirektör eller kamrerare	—	1

¹ Fullmäktige i riksgäldskontoret äger tillsätta det ytterligare antal ordinarie tjänster såsom kontorsbiträden i lgr Ao 5, som betingas av grunderna för den reglerade befordringsgången.

Ikraftträdande m. m.

Det förutsätts, att den föreslagna nya organisationen efter beslut av riksdagen skall tillämpas fr. o. m. den 1 januari 1964, varvid vissa övergångs-
anordningar torde bli erforderliga. Bl. a. förutsätts, att tjänster kan behö-
va föras på övergångsstat.

De föreslagna nya och höjda tjänsterna bör i samtliga fall tillsättas ge-
nom ansökningsförfarande.

Stockholm den 30 september 1963

GEORG RINGSTRÖM

CH. REUTERWALD

OLOF NORELL

/ Ingmar Jansson